

DE VITA SPIRITUALI.

275

μήποτε ἐν ταῖς καταλογισθήσῃ ἢ μὲν πολὺ καὶ οὕτως ἢ αὐτῆς ὑπάρχεις φύσεως. Ὁ πηνία οὖν ἐν ἁμαρτησίαις τι πρὸς λυπηρῶν, ἐαυτὸς ἐν ἐκείνῃ ἐπιχειροῦμεθα, ὅτι οὐκ οἶδαμεν τι τέχεται ἢ ἐπίψα. πολλῆς γὰρ ἀνίας καὶ ἀγρημύτων πεπληρωτάς ἡμεῖς τὸ σῶμα. Τοίνυν ἐπιστάμενοι τὴν ἀξένησιν ἢ ἐαυτῶν φύσεως, μὴ ὡρμη ὑπερήφανοι καὶ ἀσυμπαθεῖς, ἀλλὰ ὡς εἰς ἀλλήλους συμπαθεῖας, ὁδὸν ἀλακτον ἡμεῖς τὸ Διαιτηγῶν ἢ διαιτηγῶν ἀλακτον ποιῶν καὶ πάλιν ἰάσασθαι, καὶ καταγῆν εἰς ἄσθ καὶ ἀνάγειν. καὶ ὡς βραχὺ ἔρριστα ἡμεῖς τὸ σῶμα, ὡς οὐκ οἶδαμεν ἢ τέχεται ἢ ἐπίψα.

A teipsum considera, ne paulo post in eandem quoque ipse calamitates incidas. Quando cumque igitur in alio triste aliquid ac grave perpexerimus, in illo nos velut in speculo contemplerur: *nescimus enim, quid crastina paritura sit dies*. Multis namque doloribus atque calamitatibus nostrum corpus obnoxium est. Quocirca infirmitatis propriae consilii naturae, ab omni superbia & inhumanitate alieni sumus; mutuaque nos benignitate ac commiseratione complectentes, Creatorem nobis propitium reddamus, qui potens est nos tum morbis affligere, tum sanare; deducere ad inferos, & reducere. Licet enim ad modicum *Tempus firmitate corporis valeamus, quid postera tamen paritura sit dies, nescimus.*

ΞΒ.

L X I I.

ΜΗ ἐπαύξῃ ἐπὶ τῆς ἡμαρτηκότητος, μηδὲ ἐρέδιζε τὸ μὴ ἡμαρτηκότητος ἀμαρτανῶν. ἀμφοτέρω γὰρ ἀσύμφορα καὶ ἐπικίνδυνα. εἰ ὅ βούλει χηρῶν σεαυτῶν διακαταστήσας, ἐκατέρω τῶν τύπων παρέχε σεαυτῶν καλῶν ἔργων, ἐκχέον δακρύων ὀρχετός ἐναντι Κυρίου, ἵνα τὸ μὴ πωσόντες ἀναστήσῃ ὁ Κύριος, τὸ ὅ ἐσῶται μὴ ἀλῶσαι ἑαυτῶν ἀμαρτίας. Κεῖνός ὅ εἰς ἔστιν, ὁ διαιτηγῶν σῶσαι καὶ ἀπολέσαι.

C Super peccatore ne extollaris: & innocentem ad peccandum cave incitaveris. Utrumque enim perniciosum est, & periculosum. Si autem te utilem exhibere velis, utrique te formam & exemplum bonorum operum praebeto, rivus lacrymarum coram Domino effundens: ut & lapsus Dominus a peccatis excitet, & stantem a peccatorum laqueis eripiat. Unus enim iudex est, qui potest salvare, & perdere.

ΞΓ.

L X I I I.

ΜΗ πέρασε σύστημα ἀνδρῶν ἀσκητῶν ἡλλότων τῶν Κυρίως, ἀδιδάξια λογισμῶν φερῶν, ἵνα μὴ δεπλάτος πωληγῆς ἑοῖ ἐλθῆ. τὸ γὰρ εἰς Θεὸν ἀμαρτανῶν, χαλεπὸν καὶ ἀσύγνωστον. Πύλωματα περφορητῶν περφορητῶν ὑποτάσσεται ἢ ὅ ἐστι ἀκαταστάσις ὁ Θεός, ὡς ἐρήνης.

N Oli Ascetarum Deo psallentium coetum, arrogantia cogitationum elatus, perturbare, ne divinitus emissam in te plaga descendat. Siquidem in Deum peccare, grave simul & exitiale est. Prophetarum spiritus Prophetis subiecti sunt: *non enim est dissensionis Deus, sed pacis.*

ΞΔ.

L X I V.

ΝΕὸς τυγχάνων σιωπῆς ἀγαθὴ καὶ ἀσκησιάν. ἢ γὰρ ἀσκησιάν ἀδερῆ σε τηρεῖ. ἢ ὅ σιωπῆ τὸ φέρντος τὴν ψυχῆς ἀσβεστον ἀσφωλάθει, καὶ συχωρῶσα ὑπὸ κακίας ἐπισκοτίζεσθαι.

A Dolefcens cum sis, silentio & diligentia delectare. Siquidem diligentia te nemini onerosum servat: at lumen animae inextinguibile, servat taciturnitas, non finens a malitia splendorem ejus obtenebrari.

ΞΕ.

L X V.

Π Ἀρετῶ σοι ἢ παπειροφροσύνη ἐν παντὶ πόπῳ καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἀσφωράθη. κατὰ πῆρ γὰρ τὸ σῶμα ἐπιδέεται ἰμῶν, καὶ δαλπος ἢ, καὶ κρυμὸς ὀρέσκον, ἔτω καὶ ἢ ψυχῆ ἐπιδέεται ἀνελεπῶς ἢ ἐν παπειροφροσύνη πωλετολῆς. Κτῆμα καλὸν ἔ

I N omni loco, & quocumque in opere humilitatem tibi comitem adhibe. Sicut enim corpus, sive calori, sive frigori obnoxium sit, vestimento indiget: ita & anima perpetuo humilitatis indumento habituque opus habet. Pulchra atque eximia possel-

Tom. I. Ξεα-

M m 2 ffo